

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

førte imidlertid ikke alene til en Interesse for Indførelse af Varmemaalere, men de var ogsaa Anledning til, at Lejerne gav sig til indbyrdes at sammenligne deres Varmeregninger. Da disse ofte var stærkt varierende, selv om Lejlighederne var af samme Størrelse, begyndte Lejerne at fatte nogen Mistillid til Maalernes Nøjagtighed.

Indenrigsministeriet modtog allerede i 1943 en Henvendelse angaaende dette Spørgsmaal fra Danmarks Lejerforbund, og i April 1945 henvendte De samvirkende Lejerforeninger sig til Ministeriet i Anledning af, at en Undersøgelse af HSP-Varmemaalere paa Statsprøveanstalten havde vist, at disse Maalere kunde vise indtil 100 pCt. forskelligt. Ministeriet indkaldte i denne Anledning til et Møde, hvori deltog Repræsentanter for Lejerforeningerne, Grundejerforeningerne, Boligselskaberne, Varmemaalersfirmaerne, Polyteknisk Læreanstalt, Statsprøveanstalten og Teknologisk Institut. Man enedes om Nedsættelse af et sagkyndigt Udvalg med den Opgave at undersøge Varmemaalernes Egnethed som Grundlag for Fordeling af Varmebidrag. Udvalget bestod af Professor ved Polyteknisk Læreanstalt J. L. Mansa, Direktør Gerhard Hansen, Statsprøveanstalten, og Afdelingsingeniør Juel Jørgensen, Teknologisk Institut.

Udvalget afgav i Juni 1947 en Beretning til Indenrigsministeriet. Der redegøres i denne for Varmemaalernes Konstruktion og Virkemaade, for de Prøver, der har været foretaget, og for de Beregninger, der er opstillet paa Grundlag af Prøveresultaterne. Udvalget er kommet til det Resultat, at ingen af Varmemaalene — eller rettere sagt Varmefordelingsmaalene, hvilket er den rigtige Betegnelse ifølge det sagkyndige Udvalg — viser rigtigt. Principielt maa man kunne kræve, at der skal være Overensstemmelse mellem en Radiators Varmeafgivelse og en Maalers Registrering, og at Maaleren angiver dette med en rimelig Nøjagtighed. En Række forskellige Forhold bevirker imidlertid, at der bliver en vis Unøjagtighed; det drejer sig om Værelsets Lufttemperatur, Radiatorens Varmetransmissionstal, Maalervædskenes Temperatur, Maalernes Aflæsning, Maalernes Fabrikation o. s. v. Afgivelserne i Varmemaalernes Registrering medfører ingen Fejl i Beregningen af Ejendommens totale Opvarmningsudgift. Fejlen ytrer sig ved en fejlagtig Fordeling af Udgifterne paa de forskellige Lejere. Nogle faar for store, andre for smaa Varmeregninger.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er der gjort nærmere Rede for Fejlprocenten for de enkelte Varmemaalere og Rækkevidden af den Unøjagtighed, Maalerne er behæftet med. De her angivne Tal forudsætter imidlertid, at der foretages Korrektioner af Maalerne, og maa altsaa ikke betragtes som Udtryk for den Unøjagtighed, der er ved Maalerne, som de anvendes i Dag. Det sagkyndige Udvalg har ikke set sig i Stand til at angive Tal for denne, idet dette vilde have krævet en videre gaende Undersøgelse, end Udvalget har haft Mulighed for.

Udvalget er kommet til det Resultat, at Maalerne kan deles i egnede og uegnede Maalere. Den juridiske Konsekvens af denne Sondring har det sagkyndige Udvalg naturligvis ikke ment at kunne drage, men denne Side af Problemet har været Genstand for Overvejelse i Huslejudvalget.

Et Flertal inden for dette Udvalg har stillet Forslag om, at en Lejer kan frigøre sig for Pligten til at betale Varmebidrag efter Varmemaalere, der ikke kan betragtes som egnede til at danne Grundlag for Fordelingen af Varmeudgifterne. Begrundelsen herfor er denne, at det vilde være ganske urimeligt, om en Lejer skulde kunne tvinges til at betale sit Varmebidrag efter en Maaler, om hvilken de sagkyndige har udtalt, at den er uegnet.

Med Hensyn til de saakaldte egnede Maalere har Flertallet i Udvalget foreslaet, at disse ikke skal komme til Anvendelse, naar et Flertal af Lejerne fremsætter Krav om Overgang til andet Fordelingsgrundlag. Betragtningen er her denne, at naar ingen af de eksisterende Maalere er af en saadan Kvalitet, at man fuldt og helt kan sige god for dem, bør man ikke nægte Lejerne Adgang til selv at tage Stilling til, om de vil fortsætte med Maalerne eller ej. Man har været noget betænkelig ved at indrømme Lejerne denne Frihed, fordi det kan medføre et forøget Varmeforbrug, men Udvalgets Flertal mener dog, at man maa advare imod at tvinge Lejerne til at fortsætte med Maalerne. Flertallet føler sig imidlertid overbevist om, at Lejerne gennemgaende vil foretrække at fortsætte med Varmemaalene, naar de bliver oplyst om, at Overgang til et andet Fordelingsgrundlag for langt den overvejende Del af dem vil betyde en højere Varmeregning, og at ethvert andet Fordelingsgrundlag kommer til at give en langt mere uretfærdig Fordeling end Varmemaalene.

Da jeg maa dele de Synspunkter, der har været bestemmende for Flertallets Indstilling, er nærværende Forslag udarbejdet i Overensstemmelse med denne. § 2 er dog